

staa solidarisk med hinanden hver med Halvdelen af Udgifterne til Alderdomsforsørgelsen, er det rette Forhold, og det Forhold, som gør, at Loven kan faa en saa god Udførelse, som det overhovedet er muligt. Jeg haaber derfor, at vi maa faa gjort dette Skridt, enten det saa sker paa den ene eller anden Maade. Det, det gælder om, er, at vi blive ved at holde os til Hovedsætningen i Loven, som siger: Staten udreder Halvdelen af den ny Udgift, der i sin Tid blev lagt over paa Befolkningen.

Sloth: Det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) begyndte med at sige, at han beundrede den Ihærdighed, hvormed Tingets Medlemmer ved 3dje Behandling toge Ordet, uagtet de vidste, at de talte aldeles hen i Vejret, og at der ikke vilde blive forandret en Smule ved Finansudvalgets Indstillinger; de 98 Medlemmer maatte pænt bøje sig for de 15's Beslutninger. Jeg deler fuldt ud det ærede Medlems Anskuelse i denne Retning, men desuagtet mener jeg dog, at det, selv om man ved, at det ikke nytter noget i Øjeblikket, dog er en vis Tilfredsstillelse at faa Lov til at udtale sig om sit Standpunkt, naar det ikke falder sammen med Fler-tallets her i Salen, og det kunde jo ogsaa være muligt, at Finansudvalget vilde have et velvilligt Øre for de Klager, som fremkomme fra de 98 Medlemmer her i Salen, thi det er givet og sikkert, at Finansudvalget ligesom alle andre Magter til en vis Grad har sin Styrke i sin Begrænsning. Nu er det ofte Tilfældet, at Finansudvalget optager en hel Række selvstændige Forslag og sætter dem ind paa Finansloven ved 3dje Behandling. Man optager saaledes en Del Lønningslove, man optager organisatoriske Love, Skattelove o. s. v. Vor Stilling er da i Virkeligheden den, at naar Folketinget om Efteraaret har nedsat et Finansudvalg, er vi helt overflødige Resten af Vinteren. Det rummer efter min Mening en Fare. Det rummer den Fare, at Ministeren, naar han ikke tør fremsætte et selvstændigt Forslag, da søger at faa det ind paa Finansloven ved 3dje Behandling, saaledes som det her sker ved Høfderne. Det ligger jo snublend nær, at Finansudvalget ogsaa kunde have et eller andet Ønske, som det vilde sætte igennem, og naar Forslaget først kommer her ved 3dje Behandling, er det sikkert, at en alsidig Drøftelse af Spørgsmaalet er udelukket. Det er altsaa en fuldstændig Omgaaelse af Grundlovens § 52. Det er denne — om jeg saa maa sige — venlige Henstilling, jeg gerne vil gøre til Finans-

udvalget, idet de Ændringer, der her ere stillede til 3dje Behandling, forekomme mig at være endnu mere vidtgaaende end dem, vi tidligere have set ved 3dje Behandling. Disse Bemærkninger gælde ganske særlig, naar der ved 3dje Behandling bliver indsat en Post, hvorom Anskuelserne ere meget delte, saaledes som nu her Forslaget Nr. 139 om et større Beløb til ny Høfder. Jeg skal ikke nægte, at det har undret mig, at Finansudvalget er gaaet ind paa denne Post, thi Finansudvalgets Medlemmer ere jo ikke i Besiddelse af det lokale Kendskab til disse Forhold og gøre endnu mindre Fordring paa at være i Besiddelse af dette tekniske Kendskab. Naar dertil kommer, at det ikke var Finansudvalget ubekendt, at der er meget stærkt delte Meninger om denne Sag her i Tinget, forekommer det mig derfor, at der maatte være en særlig Grund for Finansudvalget til at være reserveret over for denne Post. Da vi sidst forhandlede her om Høfderne paa den søndre Tange, bleve de meget stærkt angrebne fra forskellige Sider, ikke mindst fra det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), og der blev i Virkeligheden fra de forskellige Sider den Gang sagt, at naar de nu vare færdige der, saa var det Slut. Jeg skal saaledes nævne, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) den Gang sagde. Han erklærede: „Hvad disse Forhold paa Vestkysten angaar, da har jeg den Tro, at hvis vi aldrig havde begyndt paa disse Beskyttelsesarbejder, havde vi handlet bedst.“ Der fremkom en hel Række lignende Udtalelser angaaende Høfderne paa den søndre Tange. Og da der ogsaa fremkom Udtalelser fra det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds, hvori han gjorde gældende, at naar der skulde bygges Høfder paa den søndre Tange, skulde der ogsaa bygges paa den nordre Tange, gjorde Indenrigsministeren opmærksom paa — det var i Samlingen 1893—94, Sp. 4006 — følgende: „Jeg kan ikke sige, om der kan komme noget paa den nordre Tangé. Bag dette Anlæg ligger Anlægget af en Fiskerihavn, det har allerede Ordføreren slaaet paa, og det ere vi enige om.“ Ministeren udtalte altsaa bestemt den Gang, at Anlægget af Høfder paa den nordre Tange staar i Forbindelse med en Fiskerihavn. Nu faa vi altsaa her Forslag om Høfderne til 3dje Behandling. Den højtærede Minister motiverede det med, at Forslaget fremkom for at beskytte Limfjordsegnen. Jeg tillod mig at afbryde det ærede Medlem for Fredens-